

Buzsák
= = =

Drága Kisimnek adom
- - - - -

Uj is elomlik a világ -
lengeli az éhes ür.

Olvadtt szorokba hullanak
a csillagok fejünk fölül.

Ez lesz a sírom és a hegy,
a hőnyeresépp és a tenger,
az úton szétő hangya és
az üti henger. -

kerelmem radosza meg
feléd : ama kis virág
his martaleka, kit belep
melével s hullámanival.

fiúge karoddal foghatsz,
ölelhetlek, mint a hapor,
hűségünk illanó füst,
akármilyen állhatatos.

Mégis : szarfele szorongás
szük szorokaidból,
nyugvás, hogy ideértünk,
a csendes mór, ahol

lassu meleg babungat,
sebes szívünk heged,
és fújja a szello, fújja
róla a fellegeket. -

Levegőünk mi is gyász:
eltör a halál
kérőnkkel — az omlás - romlás
reánkhalál.

Esinaljuk így, hogy a béke
jó, végi folyának
verünkkel a földre, s beket
szívjon belőle a nap.

— 5 —
Pécs, 1943. V. 19.

Csorba János